

Tämä artikkeli on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistalenne. Kyseessä on käsikirjoitusversio, josta puuttuvat artikkelin mahdolliset kuvat ja jossa saattaa olla pieniä eroavaisuuksia lopulliseen artikkeliin verrattuna.

Viite

Lauhanen, R. 2016. Kunnat toteuttamaan hallituksen biotaloustavoitteita. Ilkka 25.4.2016.

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

www.seamk.fi

verkkolehti.seamk.fi

KUNNAT TOTEUTTAMAAN HALLITUKSEN BIOTALOUSTAVOITTEITA

Kuntien sosiaali- ja terveystoimet siirtyvät maakuntien vastuulle hallituksen tavoitteiden mukaisesti. Kunnille tämä on kova paikka, kun sote-puolen valtionosuuksia on kai voinut käyttää hallinnon kehittämiseen hallinnon eri tasoilla.

Suomessa edetään hallinto edellä, ja tavallinen kansalainen on toissijainen asia. Peruskuntalaisille riittää asianmukaisten ja edullisten sote-palvelujen saaminen läheltä. Lisäksi lasten on päästävä kouluun hyviä paikallisteitä pitkin, eikä kunnan veroäyri saa olla liian korkea.

Hallituksen kehysriihen ohessa tuli esille kuntien mahdollisuus nostaa kiinteistövero. Maa- ja metsätalouden kiinteistövero ei kuitenkaan onnistu tällä hallituskaudella. Maatilojen taloustilanne ei kestä maatalouden kiinteistövero. Metsän kiinteistövero rasittaisi myös eläkeläisiä ja tavallisia palkansaajia tilanteessa, jossa kokonaisveroaste ei saa nousta. Jos metsätilalla ei ole raakapuun myyntimahdollisuuksia tai puulla ostajia, on metsän kiinteistövero vain kansalaisten ostovoimaa heikentävä vaihtoehto.

Noin 25 vuoden takaa muistan Kannuksen Metlan ajoiltani silloisen pääministerin, Esko Ahon (kesk.). Muutaman sanan ehdimme Eskon kanssa Helsingin yöjunaa odotellessa vaihtaa. Ahon hallituskaudella tehtiin EU:n edellyttämä pääomatulojen yhdenmukaistaminen, jolloin metsien pinta-alaverotuksesta siirryttiin puun myyntitulojen verotukseen.

Ennen vuoden 1993 verouudistusta metsän pinta-alavero meni kuntien hyväksi eli metsä oli kunnille niin pankki kuin veroparatiisi. Lisäksi kunnat saivat metsäverot valtion mailta. Mutta verouudistuksessa Helsingin herrat huijasivat maaseutua, kun valtion maiden verot siirtyivät syrjäseutukunnilta Metsähallituksen kotipaikan eli Vantaan kaupungin kassaan. Nykyhetken kuntataloustilanteessa olisikin hyvä asia, jos puunmyynneistä valtiolle menevät verot kohdennettaisiin kuntien hyväksi pääomatulojen jako-osuusmallia muuttamalla.

Suomessa kunnat ja seurakunnat omistavat noin 10 prosenttia metsistä. Puukaupoilla kunnat voisivat paikata talouttaan edistäen samalla hallituksen biotaloustavoitteita. Metsähaketta kunnan lämpölaitokselle toimittava yrittäjä työllistää itsensä lisäksi pari muuta. Kuntien metsissä on otettava huomioon myös tärkeät suojele- ja virkistysarvot.

Aprilliviikonlopun Vuokatin matkalla vaimo totesi, että akat pelkäävät maailmanloppua ja miehet metsän loppua. Totesimme molemmat, että kyllä Kärämäellä ja Pyhännällä suopuustoja riittää. Jatkoin sitten, että tällä hetkellä metsänomistajat odottavat biotehdasinvestointien ja puukaupan käynnistymistä sekä edesmennyttä akateemikko Haavikkoa lainaten sitä vuotta, jolloin puun hinta ei ole yhtä huono.

Tuolla Vuokatin matkalla meni myös 560 hiihtokilometriä rikki. Jos kiireinen kuntohiihtäjä ehtii tunnissa 15 kilometriä, on se tehokasta laatu-aikaa. Ylistaron hiihtomestaruuden sain veteraanisarjassa sattumalta, kun jätkät eivät lähteneet viivalle.

MMT Risto Lauhanen on Helsingin yliopiston dosentti sekä Seinäjoen ammattikorkeakoulun Elintarvike- ja maatalousyksikön tutkimus- ja kehittämisspäällikkö.